

Naši su delegati bili susretani sa mnogo pažnje. Predsjednik pripremao odbora, prof. Wiba ut, i njegova supruga Dr. Wiba ut-van Gaste l pozvali su ih sebi kući na čaj, kojemu je prisustvovao tek vrlo mali broj uzvanika. Upoznali smo se sa mnogim čuvenim kemičarima, kao Bjer rum-om, Treadwell-om, Mark-om, Feigl-om i dr., a od svojih starih znanaca mogli smo pozdraviti prof. Kolhoffa, Ružičku, Pietsch-a. Iz zemalja kominforma bio je prisutan samo prof. Brdička iz Praga, ma da je bio najavljen velik broj kemičara iz Čehoslovačke, Poljske i Mađarske.

Zaključak. Na kraju htio bih se vratiti učestvovanju naše države u radu Međunarodne unije za kemiju. Naši delegati, koji su svoj mandat primili tek nekoliko dana prije polaska u Amsterdam, nisu, dakako, mogli u stručnom radu konferencije mnoga sudjelovati i bili su na toj prvoj konferenciji u glavnom promatrači. Rezultat njihovih opažanja jest, da je članstvo naše države u Uniji formalno neophodno a stvarno može biti od velike koristi. Formalno neophodno zbog toga, što je Internacionalna unija za čistu i primijenjenu kemiju, kako vidjesmo, najviši naučni forum za donošenje odluka koje, kad su donesene, postaju mjerodavne za sve kemičare, pa i za one iz država, koje u Uniji nisu učlanjene. Nije u skladu s dostojanstvom naše države, ni s položajem koji namjeravamo začeti u kemijskoj nauci, da moramo priznati odluke na čijem donošenju nismo ni stvarno ni formalno sudjelovali. Ali nezavisno o toj formalnoj neophodnosti, članstvo u Uniji može za našu nauku i državu biti i vrlo korisno. Da to tako bude, potrebno je da budu ispunjeni neki preduvjeti. Naše učestvovanje u Uniji ne smije se sastojati samo u tome, da svake druge godine po dvojica kemičara prisustvuje konferenciji Unije i podnese izvještaj Akademiskom savjetu. Potrebno je da naša delegacija u Savjetu Unije bude ospozobljena, da vrši stalno svoju funkciju posrednika između Međunarodne unije i naše kemijske nauke, predstavljene kemijskim društvinama, fakultetima i akademijama. Ona treba da posreduje suradnju naših kemičara u međunarodnim komisijama, mora se brinuti za to, da rad Unije i njezini zaključci dobiju potreban publicitet u našim stručnim i naučnim časopisima, ona mora osobne veze, stecene na međunarodnim sastancima (a stvaranje takvih osobnih veza smatra se s pravom najpozitivnijim rezultatom međunarodnih sastanaka) stavljati na raspolaganje našim kemičarima, dovodeći ih u vezu sa stručnjacima, koji im mogu biti korisni, ona se mora brinuti za to — koliko to do nje stoji — da naša kemijska nauka bude na međunarodnim kongresima u potrebnoj mjeri zastupana. Da delegacija to uzmogne činiti potrebno je podržavati i dalje razviti akciju koordinacije i bliznjavanja među kemijskim organizacijama u zemlji, naći našoj delegaciji u Uniji pravo mjesto unutar organizacijske sheme naše cijelokupne kemijske nauke i osigurati izlaženje kemijskih časopisa, koji jedini mogu uspostaviti povezanost svakog pojedinog kemičara sa svojom stručnom organizacijom i preko nje s kemijskom naukom. U svim tim pravcima postignuti su već izvjesni uspjesi, pa se možemo nadati da će se i na međunarodnom forumu glas jugoslovenskih kemičara sve više čuti.

R. Podhorsky

Ispravak

U Arhivu kem., 21, 216 (1949) treba u posljednjem retku dodati: V. također: D. Barković. Arhiv kem., 5, 236 (1931).

(Redakcija zaključena 31. kolovoza 1950.)

»Arhiv za kemiju« izlazi godišnje u četiri broja. — Pretplata godišnje 100 dinara. — Za izdavača odgovara Prof. Dr. Ing. Rikard Podhorsky, Zagreb, Žerjaviceva 13. — Glavni i odgovorni urednik: Dr. Stanko Miholić, Zagreb, Svibovac 10. — Uprava: Zagreb, Marulićev trg 20.